

Arrest

nr. 293 310 van 24 augustus 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 11 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 31 mei 2023.

Gelet op de beschikking van 16 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. COPINSCHI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond megedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn afkomstig uit Gaza, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 30 maart 2023, waarbij zijn huidige derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) een beslissing tot beëindiging van zijn verzoek genomen omdat verzoeker niet was komen opdagen voor zijn persoonlijk onderhoud waartoe hij was opgeroepen op 1 april 2019. Het beroep van verzoeker tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen bij arrest van 2 juni 2020 met nummer 236 325.

Op 3 februari 2021 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Hij verwees naar de slechte levensomstandigheden in Griekenland, dat hij er niet kon werken en dat hij er geen onderdak kon vinden. Hij verklaarde daarnaast dat hij in Griekenland niet veilig was omdat zijn familie betrokken was bij een bloedwraak en omdat hij in Griekenland geen vrienden had die hem bij mogelijke bloedwraakacties zouden kunnen beschermen. De commissaris-generaal verklaarde op 23 april 2021 verzoekers volgende tweede verzoek om internationale bescherming ontvankelijk. Verzoeker werd gehoord op 22 juni 2021 en op 23 juli 2023 werd er door het Commissariaat-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek genomen. De Raad heeft deze beslissing bevestigd in zijn arrest van 14 november 2022 met nummer 280 075.

Op 9 december 2022, oftewel nog geen vier weken na voormeld arrest van de Raad, dient verzoeker huidig volgend verzoek in. Hij verwijst opnieuw naar de slechte levensomstandigheden in Griekenland en verklaart dat hij in België opgevolgd wordt door zijn psychologische problemen. Ter staving hiervan legt hij twee psychologische attesten voor d.d. 19/01/2023 en d.d. 24/03/2022 opgesteld door Dr. Battistoni. Daarnaast brengt verzoeker bij huidig verzoek volgende documenten aan: een brief van UNRWA dd. 22/12/2022, zijn arbeidscontract uit België, een USB-stick met foto's over de situatie in Griekenland.

3. De kernvraag is of de door verzoeker in het kader van zijn huidig derde verzoek om internationale bescherming bijgebrachte elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

4. De Raad herinnert eraan dat verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus heeft gekregen in Griekenland en dat in casu wordt vermoed dat hij geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Er liggen geen elementen voor waaruit kan blijken dat verzoeker niet langer internationale bescherming zou genieten in Griekenland.

Uit de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° berust bij het CGVS, doch eens hieraan is voldaan, komt het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan het CGVS toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

5. Waar een vorig verzoek werd afgewezen omdat een andere EU-lidstaat, in casu Griekenland, reeds een internationale beschermingsstatus heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met de situatie van de verzoeker in die lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen.

6. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad die landeninformatie aanhaalt waaruit blijkt dat er in Griekenland sprake is van een ernstige en moeilijke situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland.

Deze landeninformatie laat evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. Het is dus noodzakelijk om het volgend verzoek te beoordelen op basis van de individuele omstandigheden van verzoeker. Het komt daarbij verzoeker toe om in dit verband concrete elementen aan te reiken ter weerlegging van het vermoeden dat hij bij terugkeer naar Griekenland niet zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, gelet op de beschermingsstatus die hem aldaar werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien.

7. Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek geen zulke concrete elementen bij.

Het CGVS heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en de documenten die verzoeker aanbracht in het kader van zijn huidig volgend beschermingsverzoek, heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt het CGVS op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. In de bestreden beslissing wordt vooreerst op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker zijn huidig verzoek steunt op motieven die hij naar aanleiding van zijn vorig beschermingsverzoek heeft uiteengezet. Waar verzoeker als basis van zijn huidig verzoek zijn psychologische problemen inroept en de medische attesten ter staving hiervan voorlegt, bemerkt de commissaris-generaal dat verzoeker niet aantoonde hiervoor in Griekenland een medische hulp te hebben gezocht en aansluitend evenmin aantoonde dat hij deze niet gekregen zou hebben. Deze bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

8. Verzoeker betoogt vooreerst dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft gesteld dat hij geen procedurele noden heeft. Hij zet uiteen dat de verwerende partij geen rekening houdt met medische attesten voorgelegd door hem in het kader van huidig verzoek waaruit blijkt dat verzoeker sinds januari 2022 in behandeling is voor zijn psychologische problemen.

Met zijn betoog gaat verzoeker voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing waarin op goede gronden wordt geoordeeld dat uit de door hem voorgelegde medische attesten niet kan afgeleid worden dat verzoeker niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure inzake internationale bescherming deel te nemen. Uit voormelde attesten blijkt dat verzoeker last heeft van stress en angst omwille van de onzekere situatie in België en omwille van de feiten die verzoeker onderweg en in Griekenland zou hebben meegemaakt. Verzoeker laat na concreet te duiden waarom er hierdoor bijzondere procedurele noden in zijn hoofd zouden bestaan. Daarnaast leest de Raad in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" in hoofd van verzoeker van 20 januari 2023 (adm. doss., stuk 6) dat hij op de vraag "Zijn er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken?" duidelijk "neen" antwoordde. Voorts kan uit de door verzoeker neergelegde medische attesten niet worden afgeleid dat verzoeker niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen. Niets wijst erop dat de mentaal-psychologische toestand van verzoeker tijdens het gehoor dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt of dat hij nood had aan bijkomende specifieke steunmaatregelen. De Raad voegt nog toe dat iedere verzoeker blootstaat aan een zekere vorm van stress tijdens de persoonlijke onderhouden, doch dit doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geoordeeld dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker gerespecteerd zijn evenals dat verzoeker in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan zijn verplichtingen.

9. Voorts verwijst verzoeker in zijn verzoekschrift naar de medische attesten neergelegd in het kader van zijn huidig verzoek en stelt dat dit wel degelijk een nieuw element betreft dat de kans aanzienlijk

groter maakt om voor internationale bescherming in aanmerking te komen. In het medisch attest van 23 maart 2022 wordt vermeldt dat verzoeker psychologische problemen kent en sinds 10 januari 2022 psychologische hulp ontvangt met een frequentie van twee keer per maand. Verder wordt in het attest verzoekers situatie in Griekenland beschreven, dat hij zijn situatie in Griekenland tevergeefs heeft proberen te verbeter(werk zoeken, taalcursussen, huisvesting, enz.) en dat zijn inspanningen zijn uitgeput. Verder stelt de dokter dat verzoeker zeer bezorgd is over zijn huidige situatie van instabiliteit en de lange duur van de behandeling van zijn zaak sinds 2018, wetende dat zijn vrouw zich in Algerije bevindt, dat verzoeker angsten en depressieve stemmingen heeft en moeilijkheden ondervindt bij het inslapen. De dokter besluit dat verzoeker nog steeds klinisch significant lijden vertoont en dat de lopende therapeutische behandeling moet worde voortgezet.

Verzoeker maakt evenwel niet aannemelijk dat hij omwille van zijn psychologische problemen over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland. Er kan uit de voorgelegde attesten immers niet afgeleid worden dat er sprake is van een medisch-psychische aandoening die belangrijke gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren met zich meebrengt. Bovendien merkt de Raad op dat deze attesten louter een weergave van de eigen verklaringen van verzoeker betreffen. De huidige psychologische toestand van verzoeker zoals in het attest wordt omschreven wordt dan ook in verband gebracht met zijn ervaringen en levensomstandigheden die verzoeker toentertijd meegemaakt zou hebben in Griekenland. In de mate dat de dokter in het medisch attest van 23 maart 2023 besluit dat er verdere psychologische opvolging noodzakelijk is, toont verzoeker niet aan dat hij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde psychologische ondersteuning. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om in concreto aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland. Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot of zou kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg. Immers verklaarde verzoeker in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek dat hij in Griekenland nooit medische verzorging nodig heeft gehad waardoor hij geen beroep diende te doen op de Griekse gezondheidszorg (NPO, p. 16).

De verwijzing in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie omtrent de moeilijke levensomstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

10. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij tracht te doen gelden dat verweerder de bestreden beslissing ten onrechte zou hebben gebaseerd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, alsmede dat verweerder in wezen artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° had moeten toepassen. Nog daargelaten dat verzoeker met dit betoog voorbijgaat aan het gegeven dat Griekenland een EU-lidstaat is en aan de inhoud van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dient immers te worden opgemerkt dat de afweging dat verzoeker reeds over internationale bescherming geniet in Griekenland reeds geschiedde in zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming, dat het heden voorliggende verzoek reeds verzoekers derde verzoek om internationale bescherming betreft en dat dit verzoek aldus een volgend verzoek betreft in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze laatste bepaling onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen na de ontvangst van zulk volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, hetgeen exact is wat verweerder in deze heeft gedaan.

11. *Gelet op het voorgaande brengt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aan die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen, nu hij geen enkel concreet element aanvoert waaruit kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.*

12. *In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

13. *Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet."*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 13 juli 2023 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1738 legt de eed af en tolkt Arabisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP verwijst naar diverse psychologische rapporten in het administratief dossier (AD), de bewijzen van traumatische gebeurtenissen in Palestina en Griekenland, haar symptomen verergeren. Ze verwijst naar haar pleidooi in de 3de zaak op de rol en voegt eraan toe dat ze gans haar leven in angst leeft, bang is van alles en iedereen, ze wil een leven van rust en zekerheid."

5.1. Met voormelde argumentatie en de bijgebrachte elementen ter terechtzitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige elementen of argumenten bij die afbreuk doen aan de in de beschikking van 23 mei 2023 opgenomen grond.

5.2. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin de algemene problematische situatie in Griekenland van/voor personen die er internationale bescherming genieten en het gevoerde Griekse beleid en politieke klimaat aldaar worden aangekaart. Er wordt in de aanvullende nota verwezen naar het bijgevoegde AIDA-verslag (update 2023) over Griekenland dat uitgebreid wordt toegelicht. Naast dit verslag wordt in de aanvullende nota tevens verwezen naar en geciteerd uit eveneens bij de

aanvullende nota gevoegde rapporten en artikelen over de algemene situatie voor personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

5.3. De Raad herinnert eraan en beklemtoont dat het *in casu* verzoekers derde verzoek om internationale bescherming in België betreft, dat verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus heeft gekregen in Griekenland en dat *in casu* wordt vermoed dat hij geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Zoals eerder in de beschikking van 23 mei 2023 werd vastgesteld, liggen er geen elementen voor waaruit kan blijken dat verzoeker niet langer internationale bescherming zou genieten in Griekenland. Hij laat na het tegendeel aan te tonen.

5.4. In voormelde beschikking werd er al op gewezen dat waar/daar een vorig verzoek om internationale bescherming werd afgewezen omdat een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland, reeds een internationale beschermingsstatus aan verzoeker heeft verleend, de in het kader van huidig volgende verzoek bijgebrachte nieuwe elementen of voorliggende feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband moeten houden met de situatie van de verzoeker in die lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland dus, en die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen.

De kernvraag is dan ook, zoals eerder in voormelde beschikking aangegeven, of de door verzoeker in het kader van zijn huidig derde verzoek om internationale bescherming bijgebrachte elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.4.1. Het beëindigen van het door de EU gefinancierde ESTIA II – programma voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming sinds eind 2022 heeft eveneens een groot impact op begunstigden van internationale bescherming, te meer daar zij sinds maart 2020 hun opvangaccommodatie moeten verlaten 30 dagen na de kennisgeving van de beslissing tot verlening van internationale bescherming.

Volgens de door verzoeker aangereikte informatie is er een gebrek aan informatie over de toegang voor statushouders tot huisvesting. Er wordt verwezen naar recent onderzoek waaruit blijkt dat 18 van een totaal aan 64 bevroegde begunstigden van internationale bescherming dakloos zijn of zich in preciaire huisvestingsomstandigheden bevinden. Daarnaast is er voor 14 van die 64 begunstigden een prangend risico dat zij dakloos zullen worden (daar ze in een ESTIA – opvangplaats verbleven of in het opvangcentrum bleven nadat ze internationale bescherming kregen), wat, zo luidt de info, maakt dat 32 van de 64 oftewel de helft van de begunstigden van internationale bescherming in het onderzoek in een preciaire situatie verkeren wat huisvesting betreft.

In principe en zoals wettelijk geregeld, hebben begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang tot huisvesting onder dezelfde voorwaarden en modaliteiten/beperkingen als onderdanen van een derde land die legaal in Griekenland verblijven.

De bijgebrachte informatie maakt voorts gewag van een beperkte accommodatie voor daklozen in Griekenland. Er is (hiervoor) geen aparte opvang voorzien voor erkende vluchtelingen en subsidiair beschermden. Er wordt evenmin een financiële steun voorzien voor kosten van levensonderhoud. Als voorbeeld wordt Athene aangehaald waar er slechts vier opvangplaatsen zijn voor daklozen, inclusief Griekse staatsburgers en derdelanders die legaal op het grondgebied verblijven. Statushouders kunnen hier onderdak vragen, maar dat is uiterst moeilijk aangezien die opvangvoorzieningen steeds overbevolkt zijn en er constant nieuwe aanvragen binnenstromen. Zij die op zoek zijn naar huisvesting, maar onvoldoende financiële middelen hebben om iets te huren blijven dakloos of verblijven in verlaten gebouwen of overbevolkte appartementen die vaak onderverhuurd worden, zo stelt het rapport van AIDA van 2023, gebaseerd op veldonderzoek.

In een luik 'terugkeer van begunstigden van internationale bescherming naar Griekenland', vermeldt het AIDA-rapport van 2023 dat bij aankomst op de luchthaven in Athene terugkeerders enkel een document krijgen, in het Grieks opgesteld, waarin zij naar de regionale asielinstantie in Attica worden verwezen.

Er wordt in de informatie op gewezen dat enerzijds verschillende rechtbanken in landen als Duitsland, Nederland en België een halt hebben toegeroepen aan de terugkeer van begunstigden van

internationale bescherming naar Griekenland, terwijl anderzijds rechtbanken in landen zoals Zwitserland en Noorwegen van oordeel zijn dat de situatie er voor begunstigden van internationale bescherming niet indruist tegen het verbod op een onmenselijke en vernederende behandeling. Vervolgens wordt in de informatie dieper ingegaan op bepaalde van die rechterlijke beslissingen.

Wat werk(gelegenheid) betreft, hebben begunstigden van internationale bescherming in Griekenland op eenzelfde wijze als de Griekse onderdanen een volledige en automatische toegang tot tewerkstelling. Dat is wettelijk bepaald. Niettemin, volgens de beschikbare info, bemoeilijken de hoge werkloosheidsgraad alsook de concurrentie met Griekssprekende werknemers de integratie van statushouders op de arbeidsmarkt. Hierdoor komt een deel in de informele economie terecht, waardoor zij geen toegang hebben tot sociale zekerheid en hun situatie onzekerder en kwetsbaarder is. De grote meerderheid van Griekse statushouders blijft zodoende aangewezen op de toebedeling van voedsel- en andere hulp en financiële ondersteuning om in hun levensbehoeften te kunnen voorzien. Dit heeft mede een impact op de mogelijkheden tot integratie, zo luidt de informatie. Er zijn evenwel sinds enkele jaren concrete plannen om de toegang tot de arbeidsmarkt voor begunstigden van internationale bescherming te verbeteren, zoals een trainingsprogramma voor 8000 erkende vluchtelingen in Attica en Centraal-Macedonië in samenwerking met de minister van Werkgelegenheid en een werkgelegenheidsprogramma in de landbouwsector voor 8000 vluchtelingen in samenwerking met de minister van Landbouw, doch deze plannen dienen in de praktijk nog omgezet te worden. De bijgebrachte informatie maakt voorts gewag van obstakels in de aflevering van het taxregistratienummer (AFM); zonder heeft men geen toegang tot de arbeidsmarkt en kan men zich niet registreren als werkloze. Statushouders die niet in het bezit zijn van een verblijfskaart en/of dakloos zijn, kunnen geen AFM verkrijgen. Volgens het laatste AIDA-rapport is er weinig informatie inzake de werkgelegenheid van begunstigden van internationale bescherming, en zou bepaald recent onderzoek aantonen dat van de 64 bevroegde begunstigden van internationale bescherming slechts 14 op dat ogenblik aan het werken waren en maar 23 van de 64 het laatste half jaar hadden kunnen werken.

Wat betreft toegang tot onderwijs blijkt o.a. dat kinderen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland toegang hebben tot publieke onderwijsinstellingen en het merendeel van hen schoolloopt en dat volwassen begunstigden van internationale bescherming op dezelfde wijze als legaal in Griekenland verblijvende derdelanders toegang hebben tot onderwijs en trainingsprogramma's. Er worden een aantal taalcursussen Grieks voorzien door universiteiten, sociale organisaties en taalcentra, doch volgens UNHCR kan het merendeel van de vluchtelingen in Griekenland niet genieten van de taallessen of integratieprogramma's. Een pilootprogramma Griekse les georganiseerd door AMIF sedert begin 2008 werd opgenomen in het HELIOS-project en sedert juni 2019 maakt het ook deel uit van het programma van IOM en zijn partners. Uit de informatie blijkt tevens dat Athene regelmatig Griekse taalcursussen organiseert voor volwassen immigranten alsook IT-programma's voor onder meer meerderjarige vluchtelingen.

De Griekse wetgeving voorziet daarnaast in een gelijke toegang tot sociale zekerheid voor erkende vluchtelingen als begunstigden van subsidiaire bescherming. De wet voorziet dat zij zonder onderscheid dezelfde rechten genieten als en de nodige sociale steun krijgen zoals Griekse onderdanen. Blijkens de informatie die voorligt, zorgen bureaucratische barrières er evenwel voor dat niet alle statushouders toegang hebben tot die sociale rechten en steun. Zo is het voor sommigen soms onmogelijk om bepaalde vereiste documenten te (kunnen) bekomen. Daarnaast kunnen bepaalde sociale toelages pas bekomen worden na het aantonen van een jarenlang ononderbroken wettig verblijf in Griekenland. Voor een sociale toelage voor alleenstaande moeders dienen dan weer bepaalde documenten uit het land van herkomst te worden voorgelegd, hetgeen in de praktijk evenwel niet voor eenieder mogelijk is. Begunstigden van internationale bescherming kunnen overigens geen studiebeurs krijgen, daar dit wettelijk enkel is voorzien voor Griekse staatsburgers en EU-onderdanen. Ze hebben wel recht op en toegang tot het gegarandeerd minimuminkomen.

Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland hebben voorts op dezelfde wijze als Griekse staatsburgers toegang tot gezondheidszorg. De publieke gezondheidssector staat echter onder grote druk door de (jarenlange) grote besparingen en heeft niet de capaciteit om voor eenieder, lokale bevolking en migranten, de benodigde gezondheidsvoorzieningen te (kunnen) voorzien. Daarnaast verhinderen administratieve obstakels zoals de uitgifte van een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) de toegang tot gezondheidszorg. De informatie duidt tevens op een ministeriële beslissing die inging vanaf 16 maart 2022, bepalende dat het voorschrijven van medicatie, therapeutische sessies en diagnose-onderzoeken voor patiënten zonder ziekteverzekering enkel nog maar mogelijk is via artsen van publieke ziekenhuizen en primaire/eerstelijns-zorginstellingen. Er wordt op gewezen dat dit het

merendeel van de begunstigden van internationale bescherming treft aangezien de meesten van hen geen ziekteverzekering hebben en dus niet langer op consulatie zullen kunnen gaan in privépraktijken.

Verder wordt in de aanvullende nota verwezen naar een internationaal persbericht over het door de EU gefinancierde HELIOS-programma, voor personen die internationale bescherming hebben gekregen in Griekenland. Er wordt onder meer aangegeven dat personen die internationale bescherming hebben gekregen reeds over een huurcontract moeten beschikken waarop Helios hen dan voor een bepaalde periode helpt met de huurwaarborg en de huurgelden om alzo toegang tot huisvesting te krijgen.

Tevens wordt verwezen naar en geciteerd uit een artikel omtrent het beleid in het door de EU gesteunde 'Closed Controlled Acces Centre' (CCAC) op Lesbos om geen voedsel en water meer te geven aan volwassenen in het kamp die reeds internationale bescherming hebben verkregen of wier asielaanvraag definitief is geweigerd. Terwijl begunstigden van internationale bescherming in theorie gelijke toegang tot en rechten hebben als Griekse staatsburgers voor sociale voorzieningen, verhinderen bureaucratische obstakels dit, zo luidt het geciteerde stuk uit het artikel. Er wordt gewezen op de lange wachttijden voor het uitreiken van verblijfsdocumenten, reisdocumenten en een taxnummer, die de toegang voor statushouders tot de arbeidsmarkt en sociale voordelen verhinderen. Dit zorgt ervoor, gelet ook op de inflatie en hoge werkloosheidsgraad in Griekenland, dat vele statushouders geen andere manier hebben om aan voedsel te geraken dan die aangeboden in het CCAC. Toen het beleid bekend raakte, zijn ngo's zich beginnen inspannen om dit gat/gebrek door toedoen van de Griekse autoriteiten op te vullen. Dit betreft, gelet op de beperkte middelen van ngo's, enkel een tijdelijke oplossing en ze kunnen, zo vermeldt het artikel, meestal maar maximum één maaltijd per dag voorzien, minder dus dan mensenrechtelijk voorzien. Het CCAC kan bovendien op elk moment beslissen dat ngo's niet langer voedsel (mogen) uitdelen in het kamp, zo luidt het. Een verslag van INTERSOS HELLAS meldt dat sinds het stopzetten van het ESTIA-programma er een nieuwe golf van daklozen is die moeite hebben om te overleven en in hun basisbehoeften te voorzien. Volgens het rapport is de situatie in april 2023 nog steeds dezelfde, en zijn het ngo's die in tussentijd verder de voedselbedeling regelen, zoals het 'Food For All project' van INTERSOS HELLAS. Er is een aanzienlijke toename van het aantal voedselaanvragen, groter dan het aanbod, en het verslag maakt gewag van 2.366 personen op de wachtlijst. Het verband wordt gelegd met het stopzetten van het ESTIA-programma, waarbij erop wordt gewezen dat het tussen juni en november 2022 over meer dan 6.700 personen ging voor wie het ophield, waarvan een groot deel nadien geen opvang meer kon genieten, omdat zij internationale bescherming hadden gekregen dan wel negatieve beslissingen in het kader van hun asielaanvraag. Een deel van hen belandt volgens de informatie in een situatie waarbij ze moeilijk of niet meer in basisbehoeften zoals eten en huisvesting kunnen voorzien. Een aantal van hen, en vooral vele begunstigden van internationale bescherming, vertrekken uit Griekenland naar andere landen in Europa. Wat betreft het gebrek aan (toegang tot) voedsel, wordt gesteld dat velen aangeven dat dit meerdere dagen per week het geval is, en voornamelijk begunstigden van internationale bescherming (be)treft.

De aanvullende nota wijst voorts op de verreikende nadelige gevolgen van voedselonzekerheid, o.a. op psychologisch vlak. Er wordt ook nog gewezen op enkele systeembelemmeringen die vluchtelingen en migranten in Griekenland de toegang tot sociale toelages verhinderen. Hoewel begunstigden van internationale bescherming volgens de wet op dezelfde wijze als Griekse staatsburgers recht hebben op sociale steun, zorgen volgens de aangebrachte nota en informatie strenge regels/barrières ervoor dat in het bijzonder personen die nog maar net internationale bescherming hebben gekregen niet in aanmerking komen voor sociale toelages waardoor ze slechts op papier recht hebben op die voorzieningen. Verder wordt opnieuw gewezen op de lange wachttijden voor het vernieuwen van verblijfskaarten, die meer dan een half jaar in beslag kunnen nemen, terwijl begunstigden van internationale bescherming in die periode geen toegang hebben tot sociale zekerheid, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. In de aanvullende nota staat onder meer nog te lezen dat de Europese Commissie in januari 2023 Griekenland op de vingers tikte voor het niet-handelen naar de verplichtingen opgelegd door EU-wetgeving. Daarnaast wordt nog gewezen op de recente en een van de dodelijkste schipbreuken in jaren in de Middellandse zee, en de harde politieke lijn in Griekenland, alsook de pushbacks waarover mensenrechtenorganisaties en journalisten berichten. De situatie in en het beleid van Griekenland zorgt ervoor dat duizenden statushouders het land (hebben) verlaten en naar andere landen in Europa zijn getrokken. Zo zouden in de periode tussen juli 2020 en juli 2021, 17.000 Griekse statushouders in Duitsland om internationale bescherming hebben verzocht. Er wordt in de aanvullende nota nog (maals) gewezen op rechterlijke beslissingen in Duitsland en Nederland om de terugkeer naar Griekenland van personen die opnieuw om internationale bescherming verzoeken te blokkeren vanwege het risico op een onmenselijke en vernederende situatie bij terugkeer.

5.4.2. Wat voormelde door verzoeker ter terechtzitting per aanvullende nota aangebrachte algemene (landen)informatie betreft, merkt de Raad op dat ofschoon deze informatie actueler is dan en recentere cijfers bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking van 23 mei 2023, de landeninformatie evenwel niet toelaat anders te besluiten dan in de beschikking. Uit het geheel van de informatie blijkt namelijk niet dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

Het is dus noodzakelijk, zoals eerder in voornoemde beschikking werd aangegeven, om het volgend verzoek te beoordelen op basis van de individuele omstandigheden van verzoeker. De Raad benadrukt dat het daarbij verzoeker toekomt om in dit verband concrete elementen aan te reiken ter weerlegging van het vermoeden dat hij bij terugkeer naar Griekenland niet zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, gelet op de beschermingsstatus die hem aldaar werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien.

5.4.3. Verzoeker bracht eerder in het kader van zijn huidig derde beschermingsverzoek geen zulke concrete elementen bij, zo werd eerder vastgesteld in de beschikking en hij laat thans na hier een ander licht op te werpen (*infra*), en hij brengt ook thans, na die beschikking, geen concrete en valabele argumenten of elementen bij die anders doen oordelen.

5.4.4. Verzoeker verwijst ter terechtzitting op algemene wijze naar diverse psychologische rapporten in het administratief dossier, maakt gewag van de bewijzen van traumatische gebeurtenissen in Palestina en Griekenland en stelt dat zijn symptomen verergeren.

Hij gaat (met zijn algemeen betoog) echter niet in het minst, laat staan *in concreto* in op hetgeen hierover eerder in de beschikking van 23 mei 2023 concreet werd vastgesteld en uitgebreid uiteengezet, zoals o.a. het volgende (onder punt 9):

“Voorts verwijst verzoeker in zijn verzoekschrift naar de medische attesten neergelegd in het kader van zijn huidig verzoek en stelt dat dit wel degelijk een nieuw element betreft dat de kans aanzienlijk groter maakt om voor internationale bescherming in aanmerking te komen. In het medisch attest van 23 maart 2022 wordt vermeldt dat verzoeker psychologische problemen kent en sinds 10 januari 2022 psychologische hulp ontvangt met een frequentie van twee keer per maand. Verder wordt in het attest verzoekers situatie in Griekenland beschreven, dat hij zijn situatie in Griekenland tevergeefs heeft proberen te verbeter(werk zoeken, taalcursussen, huisvesting, enz.) en dat zijn inspanningen zijn uitgeput. Verder stelt de dokter dat verzoeker zeer bezorgd is over zijn huidige situatie van instabiliteit en de lange duur van de behandeling van zijn zaak sinds 2018, wetende dat zijn vrouw zich in Algerije bevindt, dat verzoeker angsten en depressieve stemmingen heeft en moeilijkheden ondervindt bij het inslapen. De dokter besluit dat verzoeker nog steeds klinisch significant lijden vertoont en dat de lopende therapeutische behandeling moet worde voortgezet.

Verzoeker maakt evenwel niet aannemelijk dat hij omwille van zijn psychologische problemen over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland. Er kan uit de voorgelegde attesten immers niet afgeleid worden dat er sprake is van een medisch-psychische aandoening die belangrijke gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren met zich meebrengt. Bovendien merkt de Raad op dat deze attesten louter een weergave van de eigen verklaringen van verzoeker betreffen. De huidige psychologische toestand van verzoeker zoals in het attest wordt omschreven wordt dan ook in verband gebracht met zijn ervaringen en levensomstandigheden die verzoeker toentertijd meegemaakt zou hebben in Griekenland. In de mate dat de dokter in het medisch attest van 23 maart 2023 besluit dat er verdere psychologische opvolging noodzakelijk is, toont verzoeker niet aan dat hij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde psychologische ondersteuning. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om in concreto aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland. Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot of zou kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg. Immers verklaarde verzoeker in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek dat hij in Griekenland nooit medische verzorging nodig heeft gehad waardoor hij geen beroep diende te doen op de Griekse gezondheidszorg (NPO, p. 16).

De verwijzing in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie omtrent de moeilijke levensomstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU."

Verzoeker laat dan ook na een ander licht te werpen op die vaststellingen, waarbij reeds terdege rekening werd gehouden met de door hem neergelegde attesten en zijn verklaringen omtrent zijn psychologische problemen. In de beschikking wordt concreet toegelicht waarom het geen nieuwe elementen betreft in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

5.4.5. Het door verzoeker op 3 juli 2023 overgemaakte psychologisch verslag van 19 juni 2023 van een klinisch psychotherapeut en assistent psychologe, waarin o.a. staat vermeld dat verzoeker psychische problemen heeft ten gevolge van zijn traumatische ervaringen in Palestina en Griekenland, hij concentratieproblemen heeft, nachtmerries, regelmatig vergeet en een constante stress heeft en een prikkelbaar/irritabel humeur, maakt evenmin een dergelijk nieuw element uit.

Het betreffende attest van 19 juni 2023 ligt namelijk geheel in lijn van de eerder door verzoeker bijgebrachte attesten en er gelden dezelfde vaststellingen voor. Verzoeker maakt ook hiermee immers niet aannemelijk dat hij omwille van zijn psychische problemen over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland. Uit geen van de bijgebrachte attesten kan afgeleid worden dat er sprake is van een medisch-psychische aandoening die belangrijke gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren met zich meebrengt. Bovendien betreffen de attesten louter een weergave van de eigen verklaringen van verzoeker. De huidige psychologische toestand van verzoeker zoals die ook in het recentste attest wordt omschreven wordt in verband gebracht met zijn ervaringen en levensomstandigheden die verzoeker toentertijd meegemaakt zou hebben in Griekenland. In de mate dat er in de bijgebrachte attesten en verslagen wordt gesteld dat er verdere psychologische opvolging noodzakelijk is, toont verzoeker niet aan dat hij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde psychologische ondersteuning. Er wordt herhaald en het dient te worden beklemtoond dat het, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, verzoeker toekomt om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland. Verzoeker toont evenwel niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot of zou kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg. Zoals eerder in de beschikking opgemerkt, verklaarde verzoeker in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek dat hij in Griekenland nooit medische verzorging nodig heeft gehad waardoor hij geen beroep diende te doen op de Griekse gezondheidszorg (NPO, p. 16).

5.5. Het feit dat, zoals blijkt uit een passage in het AIDA-rapport van 2023 die in verzoekers aanvullende nota wordt belicht, ingevolge een Grieks ministerieel besluit van 16 maart 2022, verzoeker net als vele andere statushouders in Griekenland niet meer naar een particuliere arts of een privéziekenhuis zou kunnen gaan, houdt niet in dat hij geen toegang meer heeft/zal hebben tot de gezondheidszorg in Griekenland. Uit de bijgebrachte informatie blijkt namelijk niet dat er geen toegang meer zou zijn tot en men geen beroep meer kan doen op de andere ziekenhuizen en artsen in Griekenland. Dat er mogelijks een eventueel kwaliteitsverschil zou zijn tussen de openbare en private gezondheidszorg in Griekenland houdt op zich geen verband met de criteria inzake internationale bescherming. Bovendien vormt dit op zich geen tekortkoming en blijkt uit de bijgebrachte informatie nergens dat er op dit vlak sprake is van een tekortkoming die hetzij structureel of fundamenteel is, hetzij bepaalde groepen van personen raken, en/laat staan dat deze onder artikel 4 van het Handvest zou vallen. Verzoeker toont met zijn verwijzing naar algemene informatie niet aan dat hij als statushouder in Griekenland geen toegang meer zou hebben tot eventuele benodigde medische/psychologische ondersteuning.

5.6. Wat betreft de argumentatie in verzoekers aanvullende nota dat *“uit het AIDA-rapport verder blijkt dat de situatie van de terugkeerders dusdanig risicovol is, dat de Europese Commissie onder meer België, die overging tot deportatie, op het matje riep, omwille van schendingen van de basis mensenrechten. (p. 246)”*, blijkt uit een lezing van het betreffende rapport waarnaar wordt verwezen dat op 29 september 2022 de Europese Commissie een ‘inbreukprocedure’ opstartte tegen België, Duitsland, Spanje en Griekenland omwille van het zich niet schikken aan/naar de Terugkeerrichtlijn 2008/115/EC. De Commissie verstuurde een brief ter kennisgeving aan die 4 lidstaten inzake een incorrecte omzetting van enkele bepalingen van voormelde richtlijn, die voorzien in een aantal regels voor de terugkeer van derdelanders die niet voldoen aan de voorwaarden inzake de toegang tot en het verblijf en de vestiging in een lidstaat, en riep op om zich te conformeren aan de EU-wetgeving. De lidstaten kregen twee maanden de tijd om te antwoorden op de opmerkingen van de Europese Commissie, en bij gebrek aan een afdoende antwoord kon de Commissie beslissen om zich hierover verder uit te spreken ten aanzien van de betreffende lidstaat. Verzoekers (hogervermelde) lezing van die bewuste passage in het AIDA-rapport van 2023 vindt aldus geen steun in het rapport zelf, waardoor zijn argumentatie feitelijke grondslag mist en niet dienstig of ernstig is. Uit het rapport blijkt geenszins hetgeen verzoeker hierin meent te lezen en uit te ontwaren. Het rapport bevat voorts geen verdere informatie over een eventueel gevolg van en vervolg op het bewuste schrijven van de Europese Commissie.

5.7. Verzoeker wijst er ter terechtzitting voorts zeer algemeen op dat hij gans zijn leven al in angst leeft, bang is van alles en iedereen en een leven van rust en zekerheid wil, zonder dit enigszins te betrekken op en voor het overige enige concrete opmerking met betrekking tot de grond in de beschikking van 23 mei 2023 te formuleren. Hij gaat met een dergelijke algemene opmerking niet in op de beschikking en doet er hiermee op generlei wijze afbreuk aan.

6. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 23 mei 2023 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoeker bij zijn huidig volgend verzoek geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS